

4015

Man berättade för ett 50-tal år sedan om
en husfru, som brukade sita och spinna för
nätterna. Hon satt ut spinn, trots att hon
förmådde, att det var larm och buller många
kvällen - det var spöket. Men då en kväll
hörde hon, att någon ropade ^{med sin köst} tätt intill
fönsterrutan: "spjänger du inte?" Då blev
hon rädd och gick och lade sig - för det
sättet fingo spöket ett fritt svängrum.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4015

Om den "rödhåda prägen".

När Nils Tumlsson var till farsars, berättade han, att det ibland för nätterna kunde hända, att han vaknade vid att han hörde, att drackpumpen i kostallet gick och att kornas bindoch skramlade. Då steg han upp för att se efter, och han fick se en prägle (med alldeles eldrätt huvud) pumpa kreaturans krabbor ^{med druck?} fulla. Kororna dunsko och dunsko, så att de höll på att springa sig. När barnen frågade, vad han gjorde med den "rödhåda prägen", svarade han, att han ingenting kunde göra. De frågade, vad han sade till honom, och han svarade: ingenting kunde man säga till honom, ty det var inte bra (man kunde bli sjuk). När de frågade, var den "rödhåda prägen" blev av, svarade han, att han försvarar i helmen.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4015

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En gammal dräng till farfars, Nils Trulsson, berättade om en häst, som han hade gjort en gång. Rätt som han körde, kom där en hund med röda ögon och röt tunga springande. När N. Trulsson tittade på hunden, så vände denne sig omvänt och tittade igen. Rätt vid det var, blev han sv med hunden; då hade denne sagt sig på "vialärad" under vagnen, vilken blev så tung, att hästerna fingo dra, så att svetten flöt av dem. Då sade Nils Trulsson till sig själv: "Jasa, du saten, vänta, tills vi komma längre fram — tills jag kan vrida vagnen, så skall du nog få ge dig i väg". När han så kom till ett längre ligit ställe, vred han vagnen; då komma hjulen på isen, och hunden måste av. Då lätade det så, att hästerna "trata på rosen".

[Bem.: när beomen mot berättelsen sammanhänger,

4015

4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att körtarna ju snarare måste ha stupat framåt
på nocken än ha sett sig för hästarna, för-
klarade Nils Trulsson, att det i alla fall
var, som han sagt]. De sprang hunden
sin väg, och tittade mycket illa på kört-
vännen.